

просто отъ завистъ и себеоблъщенность, и то въ случаи, когато у самага него ся нампратъ голѣми слабости, или между домашнитѣ му или роднинитѣ му има личности съ най-низки характери. Гледай му ума, че му крой за дома, казва една поговорка. Като че всичкитѣ права на свѣта сж все негови, и като че всички соломонии сж ся набѣкали въ неговата глава тѣй щото не останжло нищо за други людие. И чудното е че които сж най-взискателни за своята честь, тѣ въобще сж по-наклонни да чернятъ другитѣ.

Нека помнимъ че този лошъ порокъ много ни повреждава. Шепотникъ е една лоша зараза въ едно общество: той разваля най-тѣсни приятели и пакости на цѣли дружества (а). Добрѣ ще е всекой да ся старае за искоренението на това зло изъ помежду ни. „Почитайте ся, и ще ви почитатъ“, е казалъ единъ ученъ и здравомислящъ чловѣкъ. Истина е, че има случаи когато дѣлата на нѣкои чловѣци трѣбва да ся критикуватъ, но тѣзи случаи сж особни нѣща. При това, нека помнимъ че има голѣма разлика между една безпристрастна и истинска критика и една клѣвета, а даже и истина казана съ намѣрение за очерняване. Казватъ че Св. Августинъ ималъ написано нѣкхдѣ слѣдующето: Вънъ отъ тука онзи който злослови съеѣда си. Тѣй ли е било или не, явно е че не би било злѣ ако подобно правило ся приемеше отъ всекого. Дойде ли нѣкой да говори противъ съеѣда си, да му кажешъ: „Това мсже да е така, но прѣди да ми го искажешъ, иди първомъ та ся огледай на огледалото“

Нека свършимъ съ слѣдующето общо правило: „Колкото по наклоненъ и по готовъ е единъ чловѣкъ да унижава и опозорява другитѣ, въобще толкозъ по лошъ — по низкъкъ — чловѣкъ е той“. Злото у него може да е покрито до нѣ-

---

(а) Притчи 16; 28.